

у суспільстві порядків, тобто є явищем, яке віддзеркалює стан дотримання загальнонародських цінностей в суспільстві та державі» [1].

Підсумовуючи, організаційну культуру можна визначити як особливу сферу організаційної реальності [3], що складається з комплексів спеціалізованих і певним чином упорядкованих матеріальних і віртуальних ресурсів і результатів праці робітників, що включають у себе систему сформованих міжособистісних відносин та поєднує сукупності взаємозалежних організаційних явищ і процесів, у надрах яких завдяки цілеспрямованим діям персоналу, здійснюваним відразу в трьох відосблених культурних просторах – виробничому, економічному й соціальному – відбувається перетворення вищезгаданих ресурсів і часткових результатів у кінцеві продукти діяльності системи в цілому.

Література:

1. Оболенський О. Ю. Державна служба : підручник / О. Ю. Оболенський. – К.: КНЕУ, 2006. – 472 с.
2. Організаційна культура в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування : методичні рекомендації / [уклад.: Гамаюнов В.Г., Горбенко Н.В.]. – Донецьк, 2009. – 26 с.
3. Шэйн Э. Х. Организационная культура и лидерство / Э. Х. Шейн // пер. с англ. под ред. В.А. Спивака. – СПб. : Питер, 2002. – 336 с.: ил. — (Серия «Теория и практика менеджмента»).

УКРАЇНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: АНАЛІЗ ЗАГАЛЬНИХ ТРЕНДІВ

Бейлін П.М., Чалий Б.І.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Однією з ключових характеристик сучасного розвитку світогосподарських процесів є глобалізація. Постійно відбувається посилення взаємозалежності національних економік, переплетення соціально-економічних процесів у різних регіонах світу, що власне і стимулює міжнародні компанії до пошуку кращих умов діяльності.

За даними Світового Банку у 2019 р. світова економіка зростати майже на 3% (тобто глобальний ВВП зросте на 2,9 %). Експерти The Economist прогнозують у 2019 р. лідерами економічного зростання стануть: Сирія, Бангладеш, Бутан, Індія, Руанда. Лише 6 держав світу матимуть падіння ВВП, а не зростання. Це: Венесуела, Ємен, Іран, Екваторіальна Гвінея, Аргентина, Нікарагуа. Імовірно, що найгірший стан демонструватиме економіка Венесуели (падіння у 5,7% ВВП — найбільше зниження у світі). Отже, за даними Світового банку принаймні половина країн світу матимуть більш стрімке економічне зростання [1].

За прогнозами Світового банку ВВП України у 2019 р. виросте трохи менше за світовий — на 2,8%. Показники зростання ВВП України в 2018 році становлять 2,5%, а ВВП на душу населення — 2,6 тис. доларів при чисельності у 44 мільйони людей [2]. Вже зараз деякі країни Африки обганяють Україну за темпами економічного зростання.

Слід зазначити, що для того, щоб люди відчували реальне покращення життя, необхідно, щоб економіка зростала на 6–7%. І для цього Україні потрібно додатково 10 млрд. доларів інвестицій щорічно. Проте прямі іноземні інвестиції в економіку України в 2018 році склали всього 2 мільярди доларів США, що у 5,5 разів менше ніж трудові мігранти перерахували до України.

2019 року Україна буде лідирувати у світі за швидкістю скорочення робочої сили. Країнами, які найшвидше за всіх втрачатимуть працездатне населення, 2019 стануть Україна, Болгарія, Румунія, Литва, Угорщина, Латвія, Молдова, Хорватія, Росія та Білорусь.

У 2018 році порівняно з попереднім, інфляційні процеси в Україні дещо сповільнилися. Інфляцію у 2018 р. оцінили в 9,8%, та на 2,8 відсоткових пункти перевищив стартовий прогноз Уряду, який був покладений в основу розрахунків показників Державного бюджету на 2018 рік.

Станом на жовтень 2018 року загальна сума позик, наданих Міжнародним Валютним Фондом Україні у період 1994–2018 років, номінована у валюту США, склала 29,7 млрд. доларів США. За 25-річну історію взаємовідносин України та МВФ, наша країна одержала понад 80% кредитів протягом 5 років: у 2008–2010 рр. – 12,8 млрд. доларів США (43%) та 2014–2015 рр. – 10,7 млрд. доларів США (36%). У період 1998–2017 рр. Україна повернула МВФ 19,4 млрд. доларів США суми основного боргу. Понад 65% (12,8 млрд. доларів США) виплат за борговими зобов'язаннями перед МВФ відбулися у 2012–2015 роках.

Таким чином, підсумовуючи все вищевикладене, слід зазначити, що розвиток національної економіки України підпорядкована загальним закономірностям розвитку сучасної світової системи, головною серед яких є тенденція глобалізації, що обумовлює доцільність розробки оптимальної стратегії розвитку національної економіки, моделі участі в світовому глобалізаційному просторі.